

Stykke valgte Aalegaards-Overnævn. Ligeledes har Mindretallet stillet Ændringsforslag til 4de Stykke, gaaende ud paa at begrænse den suveræne Magt, der der i sidste Instans er tillagt Aalegaards-Overnævnet. Ændringsforslagets Ordlyd var følgende: „I 3die Linie efter „som“ indskydes: „han faktisk tidligere har gjort og derudover som“.“

Til 7de Stykke har Mindretallet stillet Ændringsforslag, gaaende ud paa, at „10. September“ (oprindelig 1. September) forandres til „15. September“ — burde egentlig være „25. September“.

I 7de Stykke fastsættes Tidsfristen, indenfor hvilken Aalegaardsejeren skal have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af Aalegaardens inderste Pæle, der tilligemed Hovedpælen angiver Aalegaardens Hovedretning, til senest 1. August. Men i 8de Stykke bestemmes, at „Fiskere, som vil sætte Aalredskaber ved eller udfør den til en Aalegaard rettidig afmærkede eller indtagne Plads, skal inden 1. September tydelig afmærke — ved Pæl eller Bøje med lyst Flag — Stedet, hvor de agter at anbringe deres Redskaber.“ — Aalegaardsejeren skal afmærke inden 1. August — Fiskeren (som anført) behøver ikke dette før en Maaned senere; hvilken Ulighed i de to Parters Stilling overfor Loven. — Mindretallet har stillet Ændringsforslag om, at „1. September“ (i 8de Stykke, Linie 2) rettes til „3. August“.

I 11te Stykke angives Regelen for Tvistigheders Afgørelse i første Instans af henholdsvis Københavns eller den stedlige Aamtsraadsreds' Aalegaardsnævn. Ved Stridigheder af den her omhandlede Art vil i Realiteten Aalegaardsejeren altid være den *angræbne* Part. Dette Faktum, sammenholdt med den Art Sagers Ejendommelighed — som i Virkeligheden er Strid om, hvilken af Parterne der skal have Indtægten af det omstridte Fiskeri (der det enkelte Aar *sædvanlig* kun varer i faa Uger) — betinger efter Mindretallets Opfattelse, at Billighed taler for, at den enkelte Sag afgøres hurtigt. Afgørelsen bør ske, *inden* den egentlige Fiskerisæson begynder, og for at muliggøre, at dette kunde ske, har Mindretallet stillet følgende Ændringsforslag: Fra „i Linie 7 i 11te Stykke udgaar Resten af Stykket, og i Stedet for indsættes: „Begæring om en Sags Indbringelse for Nævnet indsendes inden 5. August til Formanden, der fremmer Sagen og fastsætter Tid og Sted for Forretningens Foretagelse. Sagen afgøres saa vidt muligt inden 15. Au-

gust. Saafremt mindelig Overenskomst mellem Parterne ikke opnaas, afgør Nævnet Sagen ved Kendelse, der hurtigst meddeles Parterne.“

I 12te Stykke er fastsat Regler for Tvistigheders Indankning for samt Behandling af Aalegaards-Overnævnet, hvis Afgørelse er endelig, og dette vil — som Paragraffen er affattet — i Virkelighed med andre Ord sige, at det har enevældig Myndighed. — For at gøre det muligt, at Aalegaardsejeren i det mindste kunde faa sin Sag afgjort indenfor et rimeligt Tidspunkt — med Henblik paa Fiskerisæsonen — har Mindretallet stillet Ændringsforslag om, at „i 12te Linie ombyttes med „“, hvorefter der tilføjes: „hvilket bør ske inden 15. September.“ —

De her i det foregaaende nævnte Ændringer er de vigtigste, som Mindretallet har ønsket indførte i Forslaget; men der har desuden været andre, som imidlertid paa Grund af Omstændighederne ikke er fremførte. Som tidligere bemærket er nemlig *alle* Mindretallets Forslag forkastede.

Til Slut skal Mindretallet saa kun tilføje, at det finder, det er en meget uheldig Ordning, der blev indført ved Loven af 4. Maj 1907, for saa vidt angaar Afgørelse af Tvistigheder om Aalegaardretten. Det var et absolut Brud paa en aarhundredgammel Lovgivning, der her skete. Med eet Slag blev denne betydelige Rettighed i Realiteten afskaffet som saadan. Den bestaar jo ganske vist fremdeles paa Papiret — altsaa formelt, men ogsaa kun formelt. Thi — som tidligere anført — Magten til at afgøre Sager *endeligt* er lagt i Hænderne paa et Nævn paa 3 Mænd. Saafremt dette Nævn „ikke tillader“ Aalegaardsejeren at føre sin Aalegaard „saa langt ud i Søen“, at han overhovedet kan fiske, saa er hans *Ret* dermed afskaaret. Det kan vel nok uden Overdrivelse siges, at det er en ejendommelig Lovgivning; men ikke desto mindre er den saaledes. Mindretallet har — idet det har stillet de foran nævnte Ændringsforslag — søgt at faa gjort en Begyndelse til at faa de største Fejl rettede i en fremtidig Lov; men Bestræbelserne i saa Henseende er foreløbig mislykkede.“

Til § 9.

Bestemmelsen om, at afbrækkede Pæle under Vandet straks skal fjernes af den, der sidst har benyttet Pladsen, er meget vanskelig at faa overholdt. Endog af-